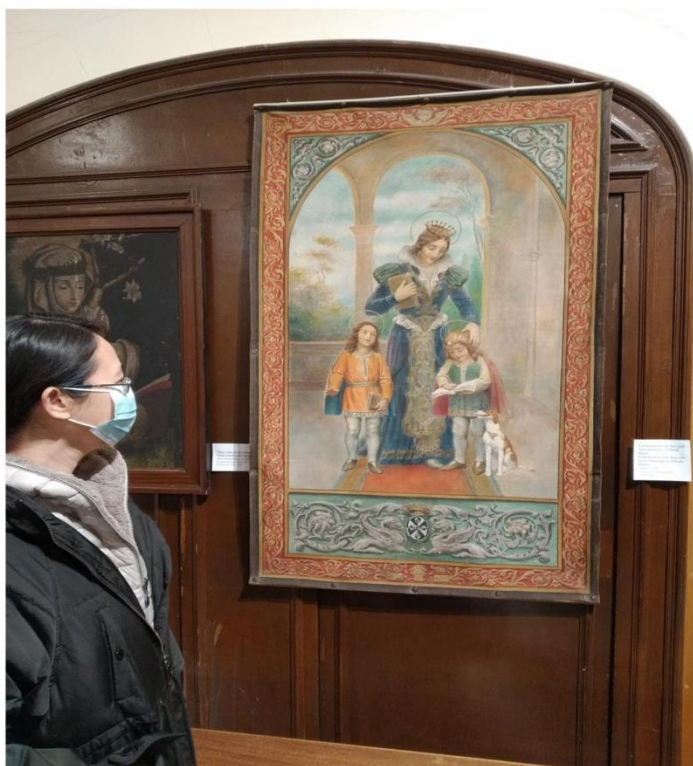

FULL INFORMATIU

Dominiques Anunciata

Província Sant Ramon de Penyafort

full 123 - abril 2022

ÍNDEX

Formació Permanent Nadal 2021.....	1
El rol de les dones en els primers anys de la Congregació....	3
Posada en comú :Estudi Congregacional 2021	5
Formació Permanent. Filipines. Desembre 2021	9
Equip Provincial d'Economia	11
Gna. Àngels Jorba. 100 anys de vida	12
35 Aniversari de la Fundació de Filipines	14
Graduació Gna. Thach	16
Historia d'una nova missió. Calamba Filipines	17
Programa d'alimentació Festes Nadal Cubao Quezon City...	19
Recés amb els Religiosos de Menorca	21
Destinada a la comunitat de Vic Residència	22
Viure en Pandèmia dia a dia. Comunitats de Vietnam	23
L'Any Nou Llunar Vietnamita. Celebració Catòlica	25
Trobada Dominicana d'Advent	27
Poble de Gombrèn prega per la Pau a Ucraïna.....	29
Equip de Pastoral: Caminant per la vida	32
Gna. Maria Lluïsa Mieza Gozalo	33
El seu amor els envoltà de llum	35
Gna. Maria Rosa Puigdueta Mauri	37
Acomiadament Gna. Maria Rosa Puigdueta	39
Informacions.....	40
Joves Fedac a la perifèria	41
Formació Preanimadors	42
Celebració Nadal 2021. Residencia Elisabets	43
Carta dels alumnes a favor de la Pau	44

FORMACIÓ PERMANENT NADAL 2021

Els dies 27, 28 i 29 de desembre van ser dies de Formació permanent organitzats pel Consell Provincial i oberts a totes les germanes de la Província. El lloc de la reunió era Vic-Casa Mare, a causa de la nova normativa sobre la pandèmia es van canviar els plans i va ser online.

La ponent fou la Gna. Luciana Farfalla Salvo, dominica de l'Anunciata, que va exposar el seu saber i estudi al servei de les germanes. El dia 27 desenvolupà el tema: *Les dones en el projecte fundacional de Sant Domènec i el dia 28, el tema fou: El rol de les dones en els primers anys de la Congregació.* El dia 29 es va dedicar a la posada en comú de l'estudi dels temes proposats pel Consell General per l'any 2021: *Evangelitzar avui.*

En la introducció la Gna. Luciana ens va fer retrocedir en la història, per tal de buscar-hi la força creadora, les fonts d'inspiració.

No només s'ha de mirar amb agraïment el passat, sinó buscar les arrels que la van inspirar i deixar que novament ens ressonin amb força (Papa Francesc a Panamà).

La primera conferència es titulava: ***Un acte necessari de justícia i de benedicció***, referint-se a la necessitat de recuperar les històries de les dones, sobretot en l'Església i en la vida religiosa; recuperar el paper tan important que hi van jugar i que per diverses causes ha quedat amagat. Ens va proposar quatre metàfores per apropar-nos-hi i treure a la llum les realitats que havien quedat amagades.

Primera metàfora: Remenar entre plecs, fent referència a la necessitat d'investigar, obrir els plecs que deixa la història i buscar, per tal de redescobrir el que ha quedat amagat, llegir els mateixos textos fent-nos preguntes: on estan els noms de les dones en els retalls de diaris de l'època? Per què no hi són?

Segona metàfora: Reparar genealogies esbiaixades. En els arbres genealògics sempre hi ha un pare i una mare, recuperar la memòria i les biografies de tantes dones, especialment de les dones consagrades que han fet aportacions molt valuoses a l'Església, a la cultura, a la societat del seu temps i inclús a la causa de les dones i que han quedat oblidades i desconegudes. A nivell de congregació és necessari rescatar biografies de les primeres germanes.

Tercera metàfora: Aprofitar llavors i esquerdes. La fe cristiana va oferir fons d'inspiració a la religiositat femenina, col·laborant en el desenvolupament de les persones i en el desplegament de les potencialitats. En les esquerdes de la història, en els petits espais del que disposaven van germinar les llavors sense confrontació, sinó en la recerca d'opcions de creixement alternatius per tal de millorar el seu reconeixement: educació o projecció social.

Quarta metàfora: Cels nous i terra nova, la bona notícia és que busqui unes relacions d'igualtat, de respecte i de fraternitat entre els dos sexes. En la tradició cristiana, des dels primers temps, apareix la idea d'una manera nova de relació entre els dos sexes, més horitzontal, amb la mateixa dignitat.

Com a conclusió podem dir, tenir consciència de la nostra tradició que és aprendre a saber qui som espiritualment. Som part d'una gran tradició de dones, cristianes i religioses que ens enorgulleix, ens inspira i ens ensenya camins. Tenir-ne consciència, no és només un acte de justícia, sinó que també és una benedicció, perquè d'aquest recorregut en sortim renovades, motivades, enfortides per les nostres antecessores i per l'Esperit que les inspirà.

Aquesta sessió es va acabar amb el verset del Salm 109: *«Et dóna possessió del teu domini; així redreçaràs el cap»*.

Les dones en el projecte fundacional de Sant Domènec

Una de les peculiaritats de l'Orde de Predicadors és ser un institut religiós d'homes i dones, un cos únic de germanes i germans predicadors.

Ens adonem de l'actitud i de la relació que va tenir S. Domènec amb les dones i especialment amb les monges: preocupació pastoral, respecte, delicadesa, amistat, proximitat, familiaritat; fundar monestirs femenins propers als convents de frares amb la finalitat de ser ateses.

Ens féu adonar del paral·lelisme entre Sant Domènec i Sant Francesc Coll en relació amb les germanes. En els orígens de l'Orde, la comunitat de monges de Prulla, una comunitat de frares i la presència de laics entregats a l'obra de la predicació funcionaven conjuntament, podem dir que s'anticiparen al que avui és la Família Dominicana.

Des del projecte fundacional de Sant Domènec, les dones consagrades són part integral de la seva vida i missió, amb dificultats i incomprendiments.

EL ROL DE LES DONES EN ELS PRIMERS ANYS DE LA CONGREGACIÓ.

Què entrarà en el nostre cor per quedar-s'hi...?" aquest títol està tret d'unes paraules de la Gna. Umbelina en el centenari de la mort de la Gna. Rosa Santaeugenia. En el que va assenyalar: *A tants anys de distància, avui té per nosaltres algun significat aquesta figura, ara que en l'Església i en la societat es parla tant de la dignitat de la dona i s'obren camins els moviments feministes?* De ben segur que val la pena apropar-nos-hi. Les orientacions de la Gna. Rosa Santaeugenia marcaren de manera definitiva la Congregació.

Què ens emportarem d'aquesta trobada? Què entrarà en el nostre cor per quedar-s'hi? Quina crida tindrem en la nostra pregària? Avui se'ns presenta una Dominica de l'Anunciata excepcional, amb una influència decisiva en la Congregació, se'ns presenta per qüestionar el nostre futur. Quin missatge ens deixarà a cada una?

Al tenir més coneixement de la Gna. Rosa la podrem valorar amb més justícia i agraïment pel seu gran llegat. També aprendrem a valorar més al Pare Coll en un aspecte, en el que potser no hi hem pensat gaire, la seva capacitat de treballar en equip també amb les dones, de confiar en les seves capacitats, de delegar en elles altes responsabilitats.

La Gna. Rosa fou un exemple del nou protagonisme de les dones religioses en el segle XIX, per moltes dones era una primera sortida de la casa familiar, unes primeres presències públiques més enllà de la família, per primera vegada ocupaven llocs de responsabilitat.

Fou pionera en diversos àmbits, la primera mestra de la Congregació, la primera en presentar-se a oposicions i obtenir la plaça pública, formar part del primer grup que va professar a la Congregació, primera Priora General, impulsora de la primera fundació fora de Catalunya. Amb les seves decisions ens va marcar un camí d'audàcia i creativitat.

El Pare Coll i la Gna. Rosa es tenien mútua admiració, la Gna. Rosa, fou la Regla viva, companya eficaç i confident. A les seves mans, tot creixia: els treballs, la fecunditat apostòlica, les virtuts de govern. Des d'una òptica actual podem entreveure que per la seva personalitat, per les virtuts que destaquen els seus biògrafs podem dir que és una dona del nostre temps.

La Gna. Rosa fou estimada per les seves germanes i pel Pare Coll. Gràcies per la Gna. Rosa Santaeugenia.

La Gna. Luciana va acabar la seva exposició dels dos dies amb el verset Dt, 11,14: *“ell donarà la pluja per a les vostres terres en el temps oportú, la primerenca i la tardana”*.

Gràcies Gna. Luciana per ajudar-nos a entrar en temes tan importants per nosaltres; ens has obert nous horitzons i les ganes de saber més sobre les primeres germanes, pioneres en l'educació i en la promoció de la dona.

Gna. Montserrat Font

POSADA EN COMÚ: ESTUDI CONGREGACIONAL 2021

EVANGELITZAR AVUI

El dia 29 de desembre, tal com estava programat, va tenir lloc la posada en comú de l'estudi Congregacional 2021 titulat: Evangelitzar avui.

Com la formació dels dies anteriors, es va fer online, totes les comunitats estaven connectades. Es començà amb una pregària molt ben preparada, que totes podem seguir amb facilitat.

Prèviament les comunitats havien enviat un petit resum de quatre o cinc línies de les tres fitxes, complementant-ho amb un símbol, mural o cançó.

Presentem un breu resum:

- Evangelitzar amb audàcia i creativitat.
- Tota vocació és una crida a seguir Jesús, conèixer les nostres possibilitats i donar-hi resposta.
- Tenint a Jesús com a centre de la nostra vida, ens unim per ser testimonis vius de l'evangeli segons el carisma dominicà i en especial del P. Coll.
- Per a una Dominica de l'Anunciata evangelitzar es necessita i urgència, essent testimoni de la vida que hem professat.
- Finestra oberta al món. Dones obertes al món amb un cor gran. Pregària i donació a tothom que ens necessita.
- Treure de nosaltres mateixes el millor que tenim i expandir-ho pel món.
- Volem transmetre llum i com estrelles lluminoses irradiar un raig de llum a les tenebres d'aquest món.
- L'evangelització és una prioritat de tots els temps. En els inicis de la congregació trobem aquest compromís evangelitzador amb molta força.
- Evangelitzar és una urgència, deixar-se habitar per Déu i transmetre-ho. És una missió "en sortida" vers les perifèries: personal, sortir d'un mateix i comunitària, sortir a l'encontre de l'altre.
- El P. Coll i les nostres primeres germanes ens interpel·len com renovem el nostre compromís de fidelitat per donar resposta al nostre món.

- Anunci, compromís i fidelitat. Si la nostra vida és coherent podem contagiar humanitat i també ajudar-nos en la recerca de Déu i viure junts una vida amb sentit humà i espiritual.
- Missió i compromís amb creativitat i audàcia vivint en solidaritat i essent constructores de pau. El missatge ha d'estar fonamentat en la Paraula, possibilitant espais d'interioritat.
- Evangelitzar avui: Temps de confiar en Déu.
- Camí vocacional. L'itinerari es recorre des del silenci, la llibertat i la gratuïtat. Se'ns fan invitacions obertes: "Surt de la teva terra" que es manifesten en el silenci.
- Seguir caminant és Ell qui ens guia.
- La nostra pastoral es recolza en la pregària.

SÍMBOLS

Comunitat Canet de Mar

Comunitat Sta. Úrsula - Amílcar

Comunitat de Cerdanyola del Vallès

Comunitat Gombren

Toda vocación es una llamada a seguir a Jesús. Conocer la realidad en que vivimos, amarla y dar respuesta desde nuestras posibilidades. Ponte en camino y confía.

Comunitat de Ferreries i Maó.

Comunitat Horta

Comunitat Montcada i Reixac

Comunitat de S. Vicenç de Castellet

Comunitat Navarces

Comunitat de Sta. Coloma

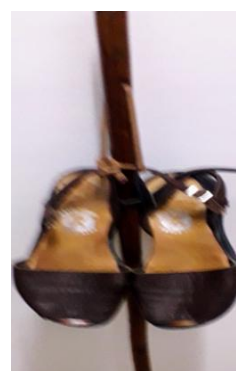
Comunitat de Vic Casa Mare

Comunitat Sant Andreu

Comunitat de Manresa

Comunitat de Guissona

Comunitat de Lleida

Comunitat de Vic Residència

Sant Francesc Coll

FORMACIÓ PERMANENT. FILIPINES. DESEMBRE, 2021

*Quan Jahvé renovà la vida de Sió, ho
crèiem un somni; la nostra boca s'omplí
d'alegria, de crits i de rialles. Sal. 126*

El dia 27 de desembre, amb molta alegria i emoció les germanes de San Carlos City i Calamba arribàrem a Cubao (Quezon City) per la formació permanent i la celebració del Nadal i de l'Any Nou.

Fou una benedicció poder tenir aquesta trobada, que a causa de la pandèmia Covid 19, havíem perdut ocasions de trobar-nos.

A través de "google meet" ens vam unir a la formació de la província per participar de la xerrada que impartia la Gna. Luciana Farfalla, en la que va donar una visió de la importància de la dona en l'edat mitjana, per passar a desenvolupar el projecte fundacional de S. Domènec.

El dia 28 vam iniciar la formació intercomunitària fent la posada en comú de l'estudi Congregacional de l'any 2021: "Evangelitzar avui", coordinat per les Gnes. Nellie Lamcis i Frela Saing OP que sintetitzaren les tres fitxes i van donar una visió profunda sobre el document. A les 5 de la tarda les germanes assistírem a la segona conferència de la Gna. Luciana sobre el paper de les dones en els primers anys de la Congregació.

La formació permanent continua amb la nostra vida de pregària, adoració i activitats comunitàries. El dia 29, la Gna. Tresia va compartir el contingut de la reunió en la que va participar amb el grup de germanes de la congregació sobre la realitat actual dels abusos físics i sexuals en el món, titulada "Sensibilització en la comunitat".

A la tarda del mateix dia 29 participàrem de la posada en comú de l'Estudi Congregacional amb les comunitats de la Província via on line, la nostra aportació fou el cant "Árbol de Navidad". Cada comunitat va compartir els fruits del seu estudi amb audàcia i creativitat.

El dia 30 els equips de pastoral juvenil vocacional, germanes perpètuas, priores i formació es van reunir per compartir inquietuds i propostes. El dia 31 tinguérem una celebració penitencial preparat i realitzat per les germanes de vots temporals assignades a les comunitats.

Es la primera vegada que participem en la formació organitzada per la Província, estàvem una mica nervioses per la preparació, però ha volgut la pena i totes les germanes estàvem molt contentes perquè aquest esdeveniment ens va apropar més a les germanes dels altres continents.

La celebració del dia 1 de gener es va viure amb alegria i felicitat sense faltar l'intercanvi d'obsequis, el dinar especial i la presència del Senyor entre nosaltres. Vam passar una vetllada escoltant-nos i compartint les nostres històries. El dia 2 de gener abans d'acomiar-nos, juntes vam anar al cementiri a les tombes de les nostres estimades germanes Nati i Sagrario vam resar per elles un rosari, una vegada haguérem dinat a Cubao ens vam acomiadar anant a les nostres comunitats.

Donem gràcies a Déu per aquesta trobada en la que les tres comunitats de Filipines, novament, tinguérem l'oportunitat d'estar juntes, recordar, animar-nos a ser fortes, esperançades, a seguir a Crist i estendre la Bona Nova. Un nou any ha començat permetent-nos començar de nou en l'amor de Déu i confiar en el seu pla per a totes.

Gna. Nellie Lamcis

REUNIÓ EQUIP PROVINCIAL D'ECONOMIA

L'equip d'economia de la província es va reunir el dia 1 de març de 2022 a Guissona.

Es començà amb una pregària de preparació a la Quaresma, doncs començava l'endemà. Continuàrem amb l'ordre del dia programat: Analitzar el Codi de Conducta, document que la Congregació ha de fer i que es demana que cada província aporti els suggeriments que consideri necessaris segons la seva situació.

Així doncs analitzàrem el document amb la incorporació dels articles de les Constitucions.

A l'haver arribat feia poc la Gna. Paquita Elies a la Província i la seva incorporació a l'equip d'economia, se la va informar de temes que podien ser de la seva incumbència i que ella va plantejar pels molts anys que havia estat fora de la demarcació provincial.

Ens vam sentir molt acollides per la comunitat de Guissona; la reunió estava programada només pel matí, dinàrem amb les germanes i ens acomiadàrem, tornant a les comunitats.

Gna. Montserrat Font

LA GNA. ÀNGELS JORBA PONT

100 ANYS DE VIDA

El dia 25 de febrer la nostra comunitat de Barcelona-Sta Úrsula hem celebrat els 100 anys de la nostra estimada Gna. Àngels Jorba Pont.

Són 100 anys de vida dels quals 74 els està vivint com a dominica de l'Anunciata, amb generositat i entrega en els diferents serveis que la Congregació li ha anat demanat: col·legis, missions, mestra de postulants.

La germana Àngels és un persona completament entregada a tots, sempre somrient, alegre, treballadora, amable, presumida i piadosa. Li agrada recordar les persones que han passat per la seva vida. Segueix amb interès i il·lusió la trajectòria del Barça. Estima la seva terra.

El dia 24, al final d'una Eucaristia celebrada en el col·legi per la Gna M. Luisa Mieza, Mn Gerard, va recordar a tots els assistents representants de la Comunitat educativa, amics i veïns, que l'endemà la germana Àngels celebrava 100 anys de vida, felicitant-la i portant al seus peus el ram de flors més gran que hi havia, i tothom cantant "Aniversari feliç" dirigint-li després unes paraules.

L'endemà varem celebrar una Eucaristia d'especial agraïment al Senyor pel do de la seva vida. Va tenir lloc a la nostra capella i celebrada pel nostre capellà Mn. Marcial.

Durant el dia es va anar omplint la casa de flors, que varen arribar de diferents indrets. També la van visitar per felicitar-la tota la seva família, veïns, amics, professors i ex professors.

Comunitat STA- URSULA-AMILCAR

35 ANIVERSARI DE LA FUNDACIO DE FILIPINES

*Estimades Germanes, estimeu molt la vostra vocació,
Agraint tan gran benefici,
“Serviu al Senyor amb alegria” (Sal 100,2).
Aquesta alegria, segons Sant Basili,
“és necessària per poder fer coses grans”.*

Els grans camins de la vida comencen amb petits passos, aparentment insignificants, però de gran valor. Recordarem la nostra història. Fa trenta-cinc anys, el dia 25 de febrer de 1987 arribaren a Filipines les primeres germanes Dominiques de l'Anunciata: Gnes. Montserrat Casellas Rabaseda i M. Angels Ortega Espinosa (+); la Gna. M. Sagrario Llorente Herrero (+) el dia 2 de febrer de 1988 i el dia 9 de gener de 1989 la Gna. M. Natividad Martínez de Castro.

Són les germanes que considerem els nostres pilars i punts de referència de la fundació i fonamentació del Carisma Anunciata a Filipines, Vietnam i obertes a altres països asiàtics. Durant aquests anys altres germanes van ser destinades a Filipines, recordarem els seus noms: M. Jesús Muñoz, Dolores Perales, Ildete Magalhaes, Bernadette Reid, Rolindes González, Marta Alicia Rivas, Isabel Martínez, Cirila Zárate i Angele Gusemu.

Val la pena ressaltar tres valors que les primeres germanes ens van ensenyar i a la vegada són desafiaments per a nosaltres: primer, créixer en la identitat Anunciata; segon, aprofundir en l'espiritualitat de l'Encarnació i tercer, col·laborar, estar en solidaritat en la missió de Déu. Agraïm a la Congregació, especialment a la nostra Província Sant Ramon de Penyafort per haver fet possible la missió a Filipines i a Àsia, per la seva estimació i recolzament. Les primeres germanes ens recorden el valor de la identitat Anunciata. Vivim en un món en què es valora més els èxits i les actuacions que la persona.

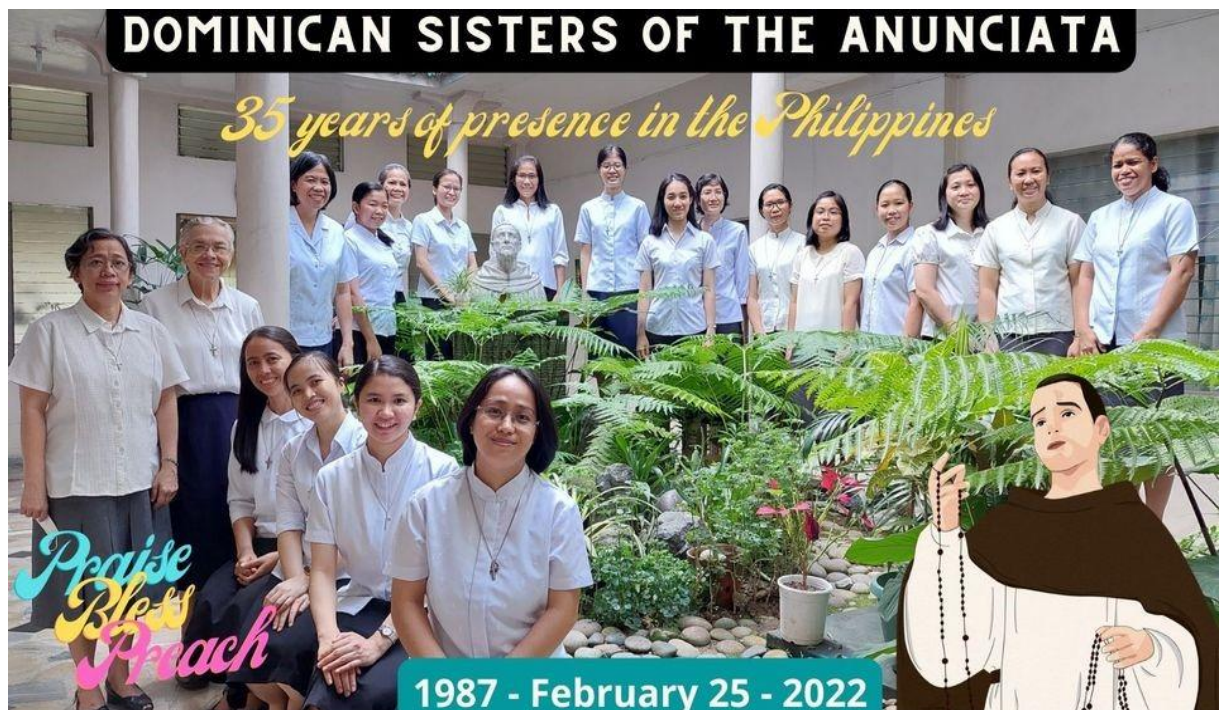
La identitat Anunciata, com Maria de l'Encarnació, ens fa recordar l'art d'escoltar, de dialogar, de comunicar i de relacionar-nos no només amb la ment, sinó amb el cor. Això implica silenci, atenció, interioritat-interiorització, escolta, humilitat i sinceritat. Maria ens convida a buidar-nos i abraçar les nostres pròpies limitacions. Això es el que significa una

espiritualitat encarnada: espiritualitat de compassió i comunió, de convivència fraterna-intercultural i no pas de supervivència del que està més capacitat. Es purificar la visió i la ment humana.

Jesús, Paraula i Verb, que es feu carn, visqué amb nosaltres, ens crida a aprofundir en la nostra identitat Anunciata mitjançant la Kenosis-Encarnació. Aquesta és la seva missió, que sapiguem viure una relació humana abraçant les nostres limitacions i debilitats.

Les primeres germanes per la seva vida i el testimoni de la seva vocació-missió ens recorden el que el Pare Coll volia que fóssim: continuadors del ministeri de la predicació. Sant Domènec ens va deixar com a testament: Tingueu caritat, conserveu la humilitat, posseïu la pobresa voluntària.

Gna. Mariela de Villa
Filipines

GRADUACIÓ DE LA GNA. THACH

"Per a Déu no hi ha res impossible"

Per a Déu no hi ha res impossible. Sempre he percebut que Déu ha estat present en tots els moments de la meva vida. Després de molts anys d'estudi a la Universitat, malgrat la pandèmia de COVID 19, el passat 20 de gener de 2022, em vaig graduar a la Universitat de Ciències Socials i Humanitats amb l'especialització en anglès. Aquest dia, el meu cor estava ple d'agraïment, de felicitat, d'alegria per rebre i tenir el diploma a les meves mans. Gràcies a la Gna. Joyce que em va acompanyar. Durant el temps d'estudiant, dono gràcies

a Déu per totes les gràcies que m'ha donat a través de l'amor i generositat de la Congregació, especialment de la Piora Provincial i Consell i el recolzament de la comunitat per ajudar-me a acabar els estudis.

Un dels pilars de la espiritualitat dominicana és l'estudi. Per mi, no és només adquirir coneixements, sinó que és un do i una missió que em dona la Congregació i que m'ha permès estudiar per preparar-me per la missió de la Congregació i portar, més endavant, el bon fruit de la missió. Des del fons del meu cor, beneixo i dono gràcies a Déu per la seva bondat i també, vull donar gràcies a totes les germanes de la Congregació, a la Germana Provincial i Consell, i a les germanes de la comunitat que m'han recolzat física, espiritual i ajudat econòmicament en l'estudi.

Que el Senyor continuï beneint la nostra Congregació, i que Maria Mare de l'Anunciació i el Pare Coll amb les nostres Germanes Beates Màrtirs ens acompanyin sempre en la nostra missió.

Moltíssimes gràcies germanes!

Gna. Maria Tran Thi Hong Thach, OP

HISTÒRIA D'UNA NOVA MISSIÓ. Calamba, Filipines

CREUANT LA FRONTERA AMB ELS CONDUCTORS DELS TRICICLES I LES SEVES FAMÍLIES.

El tricicle és una moto amb sidecar, un dels mitjans de transport públic o privat més comuns a Filipines, tant en els pobles com en les ciutats. És el vehicle ideal per qualsevol ocasió. Els filipins l'utilitzen per anar al treball, al mercat, a l'escola, també s'utilitza en els barris per casaments o funerals.

Prop de casa nostra hi ha una parada de tricicles que formen part d'una associació. Els conductors a la parada, esperen als passatgers per portar-los on necessiten. Nosaltres des de sempre utilitzem aquest mitjà de transport i agraïm la seva amabilitat i els seus serveis.

En el nostre barri vam viure una situació una mica perillosa i ells, els conductors, ens vam demostrar la seva preocupació per protegir-nos expressant que patien per si ens passava alguna cosa.

Per agrair-los aquest gest de bondat vam pensar que per Nadal els podíem obsequiar amb una camiseta-polo amb el logo de Sant Cristòfol, patró dels xofers per tal que els protegís en el seu treball. Vam parlar amb el president i el vicepresident de l'Associació, els vam explicar el pla que tenia la comunitat, i els va semblar excel·lent. Cada camiseta portava el nom de cada un i el nom de l'Associació de Conductors. Per donar-los el regal els vam convidar a casa nostra el dia 24 de desembre de 2021 al matí. Vam preparar una paralitúrgia, la capella també estava preparada amb motius nadalencs; com també l'acollida i el pisco labis a mig matí. Eren 19 els xofers que hi van assistir, tot i que són 36 els membres de l'associació.

Expressaren el seu agraïment per haver-los convidat, estaven contents de poder pregar amb les germanes. Van aprendre que Sant Cristòfol era el seu patró. A l'acabar la paralitúrgia se'ls feu entrega de la camiseta i van estar molt contents.

Va ser una activitat molt senzilla però, significativa perquè va despertar sentiments de confiança, respecte, alegria. Estem contentes i agraïdes per la bona voluntat que els xofers han mostrat al nostre pla d'evangelització.

Amb motiu dels trenta anys de la dedicació de la Parròquia a Sant Vicenç Ferrer, el Sr. rector va proposar al Consell Pastoral d'oferir gratuïtament als feligresos que no haguessin rebut els sacraments de la iniciació cristiana i del matrimoni la celebració d'aquests sacraments. Es va informar d'aquesta invitació de la Parròquia a l'Associació de Tricicles. Al cap de dos dies alguns conductors i pares de famílies van venir a casa nostra a registrar els seus fills per rebre els sacraments.

Ens omple d'alegria sentir que l'evangelització ha començat. Una nova missió obre la porta a la comunitat. L'objectiu de la missió és que aquestes persones i les seves famílies s'acostin més a Déu. Estem segures que Déu que ens va cridar i el Pare Coll que ens va inspirar beneirà aquesta nova missió.

Gnes. Comunitat Rosa Santaeugenia,
Casa-Noviciat. Calamba, Filipines.

PROGRAMA D'ALIMENTACIÓ I ENTREGA D'OBSEQUIS ALS NENS DEL BARRI PER LES FESTES DE NADAL.

Quezon City. Filipines

La pandèmia no ens pot impedir que fem felices a altres persones.

Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, vesteix el qui va despullat. No els defugis, que són germans teus! (Is 58,7).

El dia 18 de desembre, la comunitat Anunciata de Cubao, Quezon City, Filipines, va organitzar un projecte per alimentar nens, patrocinat per la nostra veïna, Sra. Linda Martínez. L'objectiu era repartir 100 lots d'obsequis i berenar als nens que viuen prop de casa nostra.

Cap a les quatre de la tarda va començar la trobada a la nostra capella. La Gna. Mary Ann va donar la benvinguda als nens i als seus pares i breument va presentar qui som, quina és la nostra missió. Es feu una oració i es continuà amb una breu catequesi sobre: El veritable sentit del Nadal. Es va explicar de manera creativa amb una història, cantant i mostrant imatges. Es va destacar que el Nadal és el dia en què es recorda el naixement de Jesús, el nostre Salvador i Redemptor. I els animà a difondre l'alegria i l'esperança compartint-la amb els altres.

Quan s'acabà la catequesi, es feren quatre grups de vint-i-cinc nens cadascun, guardant les distàncies mentre es distribuïen els regals i els aliments. Els nens i els seus pares estaven molt contents amb aquesta celebració.

El somriure dels nens manifesta com agraeixen l'amor de Déu. Ens sentim molt contents per aquesta petita cosa que hem pogut realitzar.

També hem col·laborat a través de PAMANANG PINOY, una organització amb seu a Texas, EEUU, on la majoria dels habitants són filipins que resideixen a aquella regió i realitzen projectes per recaptar fons per ajudar als filipins més desfavorits.

Amb l'ajuda d'aquesta entitat vam poder distribuir paquets d'aliments a cinquanta nens de Kuya Center, G. Araneta Street i del barangay Sant Esperit de Quezon City, també vam poder fer la donació per ajudar a les víctimes del tifó Odette i també per les nenes maltractades acollides a la fundació Jeremiah.

Agraïm a Déu poder fer possible aquestes senzilles missions i deixar-nos ser els seus instruments per mostrar el seu amor. Agraïm a la Sra. Linda Martínez i a l'organització Pamanang Pinoy, per la seva generositat i amabilitat per compartir amb els que més ho necessiten. Que l'alegria de Nadal neixi de nou en les ments i en el cor de tots i es manifesti la solidaritat i que recordem sempre que la pandèmia no pot impedir que fem feliços als altres.

Gna. Lương Thị Phượng (María)

RECÉS AMB ELS RELIGIOSOS DE MENORCA

El recés d'Advent organitzat per CONFER diocesana de Menorca, tingué lloc a la comunitat del monestir de les Germanes Clarisses de Ciutadella.

Les encarregades de l'organització del recés eren les nostres comunitats de Menorca; per aquella data la Priora general, Gna. Ana Belén Verísimo passava visita a les comunitats, així que es decidí que fos ella la que el dirigís, el qual ho va acceptar amb molt de gust.

La Gna. Ana Belén el va saber motivar amb entusiasme, utilitzant els mitjans tecnològics actuals, el tema fou: Advent, temps per fer bategar el nostre cor.

Vam començar el dia amb una motivadora pregària seguida d'una reflexió titulada: l'Advent és temps d'esperança i de sorpresa, temps per sentir la crida de Déu i confiar en Ell per tal de col·laborar en la construcció d'un món nou, en el que espera la nostra resposta en el moment i en la situació segons viu cadascun. Déu compta amb nosaltres.

Se'ns va donar un esquema per tal de seguir la pregària i reflexió: Tinc el cor despert, disposat, content, obert? En el full que se'ns va entregar, cada un podia escriure paraules, expressions o símbols que fessin referència a les respostes personals. La posada en comú fou molt participada i rica. El matí es van concloure amb l'Eucaristia concelebrada pels religiosos sacerdots, presidida pel Sr. Bisbe, Francesc Conesa.

El recés es va donar per acabat amb el dinar i durant la sobretaula es va fer la presentació dels religiosos destinats aquest any a les comunitats de Menorca.

Comunitats de Ferreries i Maó

DESTINADA A LA COMUNITAT DE VIC RESIDÈNCIA

Fa dos anys que estic a la comunitat de Vic Residència Pare Coll que la Província té a Vic.

Em vaig decidir demanar venir a la residència quan les meves forces físiques començaven a minvar, necessitava l'ajuda d'una altra persona per les coses més elementals i quotidianes.

Tornar a la Casa Mare de la que en guardo tants bons records del meu temps de formació, em feia il·lusió.

Arribada a la comunitat no m'he sentit defraudada. Les Germanes, totes grans i amb insuficiències irreparables, tendim a

preparar-nos per la trobada definitiva amb el Senyor.

La nostra vida és senzilla, molt ben organitzada, els actes de comunitat a la capella estan ben preparats i realitzats.

Els mitjans de comunicació actuals ens han permès posar-nos en comunicació amb les germanes de la província i també assistir a la Santa Missa, quan els capellans no han pogut venir a celebrar-la a causa de la pandèmia. Aprofitar també el mateix mitjà per tal de fer-nos participar en conferències d'interès per a nosaltres.

L'alimentació està adaptada a les persones de la nostra edat, ens sorprenen a vegades amb un extra que és molt celebrat i benvingut.

Tenim un grup de senyores cuidadores que fan torns. Cada una fa les coses: cures, tracte, roba, llit, a la seva manera, el que és important aquí és la capacitat d'adaptació que cada una de nosaltres ha estat capaç de desenvolupar. Cada dia netegen les habitacions.

Jo estic molt agraïda i contenta, esperant la crida definitiva del Senyor.

Gna. Teresa Reixach

VIURE EN PANDÈMIA DÍA A DÍA

COMUNITATS DE VIETNAM

El món està afrontant les dificultats provocades per la pandèmia, COVID19, que arreu fa estralls. Vosaltres ho heu viscut i també volem explicar-vos com ha estat a Vietnam, segurament que va arribar més tard però no menys fort que a altres països.

Hem passat mesos difícils d'aïllament. Uns han perdut la casa i el treball, altres han sofert la mort d'alguns membres de la família, aquestes pèrdues han provocat molts traumes, és lamentable que els nens vegin els seus pares reduïts a un grapat de cendra en una urna, les persones han patit de fam i de set.

Aquest virus petit i molt potent ha provocat pànic a la humanitat, i a la vegada ha despertat un gran sentit de solidaritat. A Vietnam hem estat testimoni d'obres de caritat arreu.

Les esglésies del nord i del centre del país, enviaven milers de tones d'aliment pels confinats de Ho Chi Minh, el sud, alguns s'han ofert voluntaris a primera línia pels necessitats entre ells, hi ha germans i germanes de diferents congregacions religioses. Nosaltres no podem estar a primera línia per ser poques germanes professes vietnamites, però hem ajudat als nostres veïns més propers tan bé com hem sabut.

Quan rebíem fruita, verdura fresca o carn que els benefactors religiosos i laics ens portaven, compartíem amb les famílies del barri. No era massa, però suficient per ajudar-los a tenir menjar necessari mentre estaven aïllats, i nosaltres érem felices i contentes de poder compartir i ajudar-los en aquests moments.

Malgrat ser molt difícil per tots, aquest temps també ens ha donat l'oportunitat de fer sortir de dintre nostre el millor que tenim, aquesta pandèmia, una vegada més, ens ha fet experimentar el proverbi vietnamita: “les fulles protegeixen les esquerdes” (Lá lành đùm lá rách). Alguns vietnamites que viuen a l'estranger també han ajudat generosament.

Nosaltres també hem passat diverses vegades per l'aïllament total. Mai havíem pensat ni experimentat que no podríem resar o menjar juntes perquè havíem d'estar distanciades les unes de les altres, reunions comunitàries on line, cada una a la seva habitació i assistir a totes les classes per internet.

Aquest aïllament ens ha fet viure amb més intensitat entre nosaltres, la pregària i la comunió, també ens ha fet experimentar que encara que tancades, la gràcia de Déu no pot estar tancada. Estem rebent les benediccions de Déu cada dia! Agraïm de tot cor la seva bondat envers nosaltres, per beneir-nos cada dia amb el que necessitem i per poder compartir les nostres benediccions amb els altres.

Amb gestos ben senzills hem arribat als altres, estem segures que ells han vist la misericòrdia de Déu. Com va dir l'arquebisbe Joseph Nguyen Nang en una de les seves homilies: “sou una llum per il·luminar als que en aquest moment no coneixen Déu, viviu la vostra fe i la compartiu des de la vostra participació de voluntàries en el camp de batalla contra l'epidèmia”.

La batalla contra el COVID19 continua. Demanem la gràcia de posar a Jesús en el centre de les nostres vides i deixar que Ell sigui el Rei i Senyor de tot el que fem. Preguem a Déu que posi fi a aquesta pandèmia que afligeix el món sencer. Que la nostra Mare Maria ens ajudi sempre amb la seva protecció. Amen

Les Germanes de Vietnam

L'ANY NOU LLUNAR VIETNAMITA.

CELEBRACIÓ CATÒLICA D'AQUESTA FESTA.

Tết, forma abreviada de Tết Nguyên Đán (vietnamita), o Any Nou Lunar es la festa principal i més important de totes les festes vietnamites. És una cultura profundament audaç i única que reflexa l'harmonia entre els éssers humans i la naturalesa en el cicle operatiu de l'univers.

"Nguyen" significa començament, i "Đán", demà - el començament de l'any- Any Nou. El Tết és una ocasió on les famílies, parents i veïns se reuneixen en una celebració i al mateix temps, recorden amb agraïment als seus avantpassats.

Els vietnamites tenen el concepte que "el primer any nou lunar sigui pel pare, el segon any nou lunar per la mare, el tercer any nou lunar pels mestres" i mentre se submergeixen en la tradició cultural, els catòlics afegeixen un record i una oració per les ànimes dels seus avantpassats.

Als últims dies de l'any es té per costum de fer una neteja a fons, ve del concepte de "tổng cữu nghinh tân", que significa que Tết es una oportunitat per acomiadar el que és vell i donar la benvinguda a la cosa nova que està venint, canviar les comoditats materials i humanes. Es netegen i repinten les cases, s'arreglen les carreteres i els carrers. Tothom intenta que tot estigui a punt per donar la benvinguda a l'any nou.

La Missa l'últim dia de l'any:

La tarda de l'últim dia de l'any, se celebra una missa de final d'any a les esglésies parroquials per preparar-se per rebre l'última nit, amb un ambient molt festiu, càlid i afectuós. En moltes parròquies aquesta celebració continua els dies que precedeixen l'any nou.

Tothom està invitat a assistir-hi amb flors, ofrenes i desitjos personals: donar gràcies, resar pels avantpassats i per un any nou ple de pau. Després de la missa, segons la situació, els familiars es reuneixen per

celebrar i compartir pensaments, sentiments, alegries i tristeses, creant un clima de solidaritat i estimació mitjançant la recollida de l'arròs per menjar-se'l junts, d'una manera amigable i plena d'agraïment.

El primer dia de Têt, Any Nou:

Tothom es reuneix a la casa familiar. Donen gràcies a Déu per les benediccions que el Senyor els ha donat durant l'any que acaba i al mateix temps li demanen que doni a cada persona un cor senzill i pur per gaudir sempre de la nova estació, la primavera de la gràcia en el començament del Nou Any.

Segons la tradició, els catòlics vietnamites, fills i nets desitgen als seus pares i avis llarga vida i els feliciten el Nou Any. Aquests, pares i avis, els regalen els diners de la sort.

El segon dia del Têt:

En aquest dia, els catòlics es dediquen a recordar, donar gràcies i resar pels seus avantpassats. Moltes parròquies s'organitzen per donar regals als ancians presents en les misses. També se celebren misses solemnes en els cementiris parroquials. Els vius i els morts es troben en l'amor, en el misteri de la comunió en l'Església. Recordar als avantpassats és l'expressió de l'esperit filial de la nació vietnamita: "Beu de l'aigua, recorda la font".

El tercer dia del Têt:

En aquest dia es convida als catòlics a resar i a demanar a Déu que santifiqui els seus negocis durant el nou any. S'ofereixen a Déu els èxits i fracassos de l'any anterior i es desitja que el nou any sigui ple d'èxits i de bons resultats.

En el cor dels primers dies de la primavera i del nou any, cada un dona gràcies i confia la seva vida a Déu: el Déu de la primavera, el Déu de la vida. Els vietnamites solem dir: "tres dies de Têt, set dies de primavera". Per nosaltres, els catòlics, els tres primers dies del nou any són els més significatiu i importants.

Gna. Nguyet

TROBADA DOMINICANA

EL PRIMER DIUMENGE D'ADVENT

El primer diumenge de Advent, les congregacions de Dominiques, la fraternitat laical dominicana, amb els Frares Dominics del Convent de Sta. Caterina del carrer Bailèn de Barcelona, vam tenir una tarda de pregària, fraterna i carismàtica.

Va estar emmarcada en el jubileu dels 800 anys de la mort de S. Domènec. Hi hagué un temps de lectura, qüestionaments, contemplació, silencis, missatges gràfics, música, tot ens ajudà a recordar, actualitzar i encarnar el seu missatge i els seus ideals.

Vam celebrar l'Eucaristia al voltant de l'altar, Fr. Xavier Català ens convidà a buscar la novetat que porta aquest temps, que no és només començar un altre cicle repetitiu i pesat, sinó que és tornar a esperar, a somniar, és un tornar per a comprometre's a fi que tot sigui diferent, per tal que el Regne de Déu prosperi, que Crist no deixi de fer-se present.

La trobada va acabar amb la visita a l'exposició sobre S. Domènec i l'Orde. En la que hi havia elements variats: quadres, imatges, tapissos, objectes de culte, llibres recopilat dels convents de les monges de clausura, dels frares dominics i de les aportacions de les congregacions.

La nostra Congregació va col·laborar amb el tapís de la Beata Joana de Aza amb els seus dos fills, Domènec i Manés, una casulla, un llibre del Rosari i un estendard.

Amb aquesta visita, es va donar per acabada la trobada de la tarda, una tarda gelada en l'ambient, però fraterna en el cor pels seguidors i seguidors de Domènec que volem ser portadors del seu missatge de veritat i misericòrdia.

Gna. Rolindes González

EI POBLE de GOMBRÈN PREGA per la PAU a UCRAÏNA

Fent ressò de les paraules del Papa Francesc que demanava pregàries per la Pau, i responent a una senzilla invitació per part de les germanes de la Casa del Pare Coll, el diumenge dia 6 de març, a la Sala EMAÚS, perquè la capella és petita per aquests actes, ens vàrem reunir un grup de persones de Gombrèn, de Campdevàrol i de Ripoll, motivades per “fer algun gest” envers el patiment de tanta gent a causa de la guerra.

Tota la comunitat va estar en actitud d'acollida i servei, com sempre. Amb molta puntualitat van anar arribant les persones i s'acomodaven als seus llocs.

L'ambientació de la sala centrava l'acte. Hi havia lloc per la Paraula de Déu, la creu, un petit pedestal per recollir l'Amic que també hi era present, recordant la frase seva de l'Evangeli: “allà on hi hagi dos o tres reunits en nom meu, jo hi estic present”, també fotografies dels diaris en les que es podia visualitzar cares de sofriment i actituds de dolor, comiats de famílies, sentiments de por...totes elles acompanyades d'una espelma que cremava en senyal de la seva presència entre nosaltres.

El grup va ser conscient, en tot moment, que fèiem el que havíem de fer. Era Déu i el seu Esperit qui ens va moure a sortir de casa i donar generosament una hora de les nostres vides en favor dels altres. Perquè som cristians, germans tots i fills d'un mateix Pare. Perquè ens ho dicta el cor i això ens fa feliços, i perquè som Església.

Els cants, el silenci, el ressò de frases de l'evangelí i del P. Coll, les peticions lliures i emotives van omplir tota l'hora de pregària.

Tots en vam sortir confortats i encoratjats.

En donem gràcies i som conscients que hem obert un nou camí de grup cristià al poble del Pare Coll. Ell ens hi empeny. Gràcies.

Les germanes de Gombrèn

PREGÀRIA per la PAU a UCRAÏNA

Casa Pare Coll “Sala EMAÚS”

Germanes Dominiques, GOMBRÈN

**Diumenge 6 de març
de 5 a 6 de la tarda**

Hi sou convidats!

Equip de Pastoral: Caminant per la vida

L'Equip de Pastoral vocacional de la Província Sant Ramon de Penyafort ha preparat una trobada online amb el grup "Caminant per la vida". Ens hem trobat onze participants, els quals hem compartit junts una estona del matí. Transcriu el testimoni de l'Angie, la més jove del grup.

"Avui, 19 de febrer, el grup de "Caminant per la vida" ha trobat un espai online per reflexionar i compartir.

Seguint com a eixos conductors la cançó "Somos uno" de l'Axel i un vídeo sobre l'actitud del Víctor Küppers, hem meditat sobre qui som i sobre quina és la manera amb la que ens enfrontem al dia a dia. Primer hem parlat, de la importància de conèixer-nos a nosaltres mateixos i del poder transformador que pot tenir que les coses que fem siguin una extensió d'allò que som. Més endavant, hem conclòs que només si intentem projectar sempre la millor versió de nosaltres mateixos podrem aconseguir portar l'Evangeli i, per extensió, l'alegria, als qui ens envolten.

Finalment, per acabar la trobada de la millor manera possible, hem comentat diferents propostes que ens ofereixen la oportunitat de ser el canvi que volem veure en el món i ens hem acomiadat amb la promesa de retrobar-nos el més aviat possible".

Angie

GNA. MARIA LLUÏSA MIEZA GOZALO

La Germana Maria Lluïsa Mieza Gozalo va néixer a Barakaldo, província de Biscaia, el 25 d'agost de 1939.

Als pocs dies de néixer va rebre el sagrament del baptisme a la parròquia Sant Vicenç Màrtir de la mateixa població, allí també hi va fer la primera comunió i hi va rebre el sagrament de la confirmació.

En Josep Lluís i la Cèlia, els pares de la nostra germana, van tenir tres fills, la Maria Lluïsa, era la gran, seguida de la Loli i del Josep Lluís. Els van educar en un ambient familiar de valors humans i cristians, educació que es va perllongar en el col·legi que les nostres germanes regentaven al poble de Burtzeña - Barakaldo, sempre van mantenir amb les germanes una relació afectuosa i propera; probablement que en el tracte amb les educadores de la seva infància i adolescència, va anar definint i creixent la seva vocació a la vida religiosa i més concretament com a Dominica de l'Anunciata.

Va ingressar a la Congregació a Vic Casa Mare el dia 5 d'abril de 1961, iniciant el noviciat el dia 6 de setembre del mateix any. Va emetre els primers vots com Dominica de l'Anunciata el dia 7 de setembre de 1962 i l'any 1968, també el dia 7 de setembre va fer la seva consagració definitiva al Senyor amb la professió perpètua.

L'any següent de la seva primera professió la van destinar a Madrid a la comunitat del carrer Velázquez per cursar estudis i més tard a Salamanca per iniciar la llicenciatura en Ciències. Acabats els estudis, l'any 1968 és destinada al col·legi de Saragossa on impartirà classes en els cursos de Batxillerat. L'any 1970 és destinada a la comunitat de Vic Casa Mare fins l'any 1984, exercint el càrrec de directora, de priora en diversos triennis, al temps que impartia classes als grups d'alumnes grans, generalment de la branca de ciències i matemàtiques. De Vic passà a la comunitat de Barcelona Amílcar essent directora de BUP, càrrec que exercí bastants anys, compaginant-lo amb les classes i les responsabilitats de priora o secretària de la comunitat. L'any 1996 és nomenada priora de Vic, quedant en aquesta comunitat fins l'any 2002, en què va anar destinada a la comunitat de Santa Coloma de Gramenet, impartint classes de matemàtiques en el col·legi, als alumnes de la ESO. L'any 2005 és elegida de nou priora de la comunitat de Barcelona

Amílcar. Acabats els dos triennis seguí a la mateixa comunitat exercint diferents serveis tant comunitaris com en el col·legi.

El dia 15 de desembre de 2021, havent sofert una intervenció quirúrgica en què quedà força limitada la seva mobilitat, se la va assignar a la comunitat de Vic Residència, fet que li va costar d'assumir, no només pel canvi d'estructura comunitària a la que estava habituada i canvi de persones, sinó perquè l'enfrontava a una realitat de dependència, sempre dolorosa. En aquesta comunitat hi ha estat menys de dos mesos, perquè la malaltia que portava des de feia anys, poc a poc la va anar minant provocant-li una metàstasi global que va aconsellar l'ingrés hospitalari, subministrant-li el tractament d'alleujament del dolor.

La germana Maria Lluïsa en tots els destins va mostrar sempre una entrega generosa al servei de les germanes de la comunitat, del col·legi i dels alumnes que tenia encomanats.

En les relacions comunitàries mantenia una actitud positiva i pacificadora en les situacions que podien derivar en conflictes. Tenia molt marcat el sentit de la fraternitat i la correcció fraterna des del respecte i l'afecte, evitant enfrontaments que poguessin generar malestar comunitari.

La malaltia que se li va declarar en els últims anys la va saber assumir i patir en silenci, sense donar-li massa importància, sense queixar-se; el seu estat el compartia amb poques persones. Si se li preguntava com estava, solia dir: bé! molt bé!.

En l'aspecte religiós era persona d'oració i d'interiorització. Normalment resava cada dia les tres parts de Rosari. Tenia un gran afecte al Pare Coll i una gran devoció des de la infància a Maria Auxiliadora i a Sant Joan Bosco, vivia molt a prop de la comunitat dels salesians i també tenia una tia que havia professat a les Filles de Maria Auxiliadora (Salesianes).

La germana Maria Lluïsa sentia i manifestava un gran afecte pels seus pares, germans, nebots i renebots. Els esdeveniments familiars els vivia en goig i resava quan hi havia situacions de dolor o sofriment. Mentre va poder per les vacances els visitava i era acollida amb molta estimació. Durant la seva malaltia no li agradava explicar-los els seus mals per tal de no preocupar-los.

Era un excel·lent professora. Portava al cor la passió per l'educació. Estimava als alumnes i aquests li corresponien. Preparava les classes i la correcció dels deures amb molta cura, alhora era exigent amb la matèria i pacient i comprensiva amb l'alumnat, especialment amb aquells que presentaven dificultat en l'aprenentatge o algun altre problema. Amb els

que considerava ganduls era una mica més exigent i aquests més tard li han agraït la seva exigència.

El professorat amb el que va compartir l'educació l'ha considerat sempre com una gran persona, amb un carisma especial que sabia exigir i ser humana i propera en les seves situacions personals i professionals, tenint una paraula adequada a cada moment. Mantenien llaços d'afecte i relació amb les amistats, germanes o laics. Ha deixat petjada de rectitud i de responsabilitat amb moltes persones.

Amb tot el que suposa la pèrdua d'un ésser estimat, en aquest cas, de la nostra germana Maria Lluïsa ens queda el record i l'agraïment de la seva vida entregada a Déu i als germans a través de les diverses mediacions en les que l'obediència la va posar. Agraïment que es fa súplica per tal que des de la nova realitat que viu des de la nit del dia 9 de febrer de 2022, intercedeixi per la seva família, per la Congregació i per aquelles persones amb les que ha fet camí durant els 59 anys de vida religiosa i 82 de vida terrena.

Que Déu Pare-Mare l'aculli en els seus braços i gaudeixi per sempre de la seva Vida.

Gna. Maria Lluïsa reposa en Pau!

Vic, Casa Mare, 9 de febrer de 2022

“El seu amor els envoltà de llum”

El dijous 24 de febrer tingué lloc l'Eucaristia homenatge en honor a la **Germana Mª Luisa Mieza** que va fer el traspàs el passat 9 de febrer.

L'alumnat de l'escola va deixar la seva empremta en un gran mural que proclamava: “Gràcies Mª Luisa”, en el qual cada grup-classe va escriure un missatge de record per ella. El mural mostrava un cel ple d'estrelles que representen la llum, l'amor i l'agraïment que sempre ens deixarà com a testimoni en els nostres cors.

L'Eucaristia, fou a càrrec del Mossèn Gerard Guerra i amb l'acompanyant i també educador de l'escola, Mossèn Antoni M. Serra; que per primera vegada, celebrava a l'escola com a Diaca permanent.

L'acte va ser molt emotiu i van assistir-hi professors/es, alumnes i exalumnes, famílies, Germanes, creant un gran sentiment de Comunitat i amor.

El fil conductor -proposat per l'educador i company de la Germana M Luisa- va ser comparar el viatge vital amb la natura:

- Nadó: Quan l'**infant** deixa el sí de la mare i s'allibera de la placenta que l'alimentava i el protegia, deu tenir por de perdre la vida, però és precisament en aquell moment que esdevé independent i comença un llarg camí de creixement que li permetrà desenvolupar les seves capacitats corporals, psíquiques i espirituals per integrar-se en el món dels humans.

Ningú no enyora la placenta que vam deixar en néixer!

- Infant: Quan el **gra de blat** s'enterra dins la terra comença a podrir-se, tenim la impressió que s'està destruint i perdent tota energia de vida. Ens sorprèn la tija que surt d'aquestes despulles i es posa a créixer fins a formar l'espiga. El gra, alliberat de la part caduca d'ell mateix, permet que esclati l'energia de vida nova

que amagava.

Davant la tija no enyorem el gra de blat!

- Adolescent: Quan l'**eruga** desapareix en el seu capell, podríem pensar que tot s'ha acabat per a ella. Però, amb el temps, alliberada d'una part d'ella mateixa, troba l'agilitat de la papallona i es llança en un vol joiós i ple de colors per damunt les coses de la terra on durant molt de temps havia arrossegat el seu cos.

Segur que la papallona mai no enyorarà les despulles que ha deixat enterrades dintre del capell!

- Adult: Quan a la **tardor**, les branques de l'arbre perden les fulles ja envellides, sembla com si la vida les hagués deixades. Però de sobte, després d'un llarg hivern, la primavera esclata i les omple de vida nova, exuberant. L'esperança reneix; la vida es refà i es multiplica.

No enyorem pas l'arbre amb fulles envellides!

- Vell: Quan el cor d'**un ésser estimat** –la Gna M Luisa Mieza- deixa de bategar i plorem la fi d'aquella que ha mort, tenim la sensació que la persona està destinada a la destrucció total.

Tanmateix **l'infant** deixa el sí de la mare;
 el **gra de blat** es transforma en tija;
 l'**eruga** es transforma en papallona;
 la **tardor** esclata en primavera

La Gna Maria Luisa Mieza –no en dubtem- no és absent sinó present, no és un comiat sinó un a reveure. L'amor (i no pas la mort) és la darrera paraula!

Antoni Mª Serra i Elena Escudé (FEDAC Amílcar)

GNA. MARIA ROSA PUIGDUETA MAURI

La Germana Maria Rosa Puigdueta Mauri va néixer a Santa Coloma de Gramenet el dia 28 de novembre de 1935, filla del Francisco i l'Herminia, fou batejada el dia 5 de desembre de 1935 i confirmada el dia 3 de març de 1942. Va ingressar a la congregació a Vic el dia 5 de març de 1958, la primera professió la feu el dia 7 de setembre de 1959 i la professió perpetua el dia 7 de setembre de 1965 totes a Vic.

Els seus destins foren: Sant Quirze de Besora, Arenys de Munt, Amer, Anglès i Vic, en tots ells exercí la docència, sobre tot en els cursos superiors i Comerç amb gran professionalitat i competència, gran capacitat de treball, dedicant tot el seu saber i esforços als alumnes i també als professors, quan a partir de l'any 1967 se li confià la direcció dels col·legis. Pel professorat ha estat un referent de tenacitat, d'entrega generosa, d'amistat, de confidencialitat, una persona dedicada a l'educació en tots els aspectes i en tots els que es relacionava: alumnes, famílies, professors AMPA'S, personal no docent.

En els patronats en què formava part com a patró, que la Congregació o el Bisbat li havia confiat, era constructiva, tenia la paraula adequada i oportuna, en ella es podia percebre que era una educadora innata, les seves respostes tendien sempre al bé de la persona i del centre.

Durant quatre quadriennis (1975-1985; 2005-2013) fou ecònoma provincial assignada a la comunitat de Barcelona Elisabets. Exercí el càrrec de manera eficient i eficaç i procurant sempre ajudant en tot el que podia a les germanes ecònomes de les comunitats.

Gaudia de les festes i les trobades que la Congregació o Província organitzava a la Casa Mare; era feliç cuidant els detalls i procurant que tothom se sentís acollit i com a casa. Durant aquest temps de pandèmia enyorava que no es poguessin realitzar trobades de grups de Germanes de la Congregació. Per ella era un goig i una alegria, viure a redós de les despulles de Sant Francesc Coll; ho vivia com un regal al que havia de respondre amb generositat, agraïment i obertura per a tothom,

Valorava molt la vida comunitària, era un membre actiu i participava en tots els actes litúrgics, destacava la seva fidelitat a la consagració religiosa, amor a la Congregació i a la Província. S'interessava per les fundacions de Filipines i Vietnam; fou una impulsora de la construcció de l'escola Anunciata de San Carlos City, en el que una vegada més va demostrar el seu interès per l'educació; la formació de les germanes joves li era també una preocupació. Per aquest motiu considerava de gran importància que coneguessin les arrels de l'Anunciata.

Des de fa uns mesos es notava la precarietat de la seva salut, minvaven les seves forces i cada vegada es veia més evident que la recuperació seria difícil. El dia 9 de març de 2022 a la matinada, el Senyor la cridà per viure per sempre amb Ell a la Casa del Pare, tenia 86 anys i 62 de vida religiosa.

Amb molta solemnitat es celebrà el funeral de la missa de comiat presidida pel P. Joan Soler cmf, amb una gran assistència de germanes, familiars, professors, alumnes, ciutadans de Vic, membres dels patronats. Al final de la celebració algunes persones, germana, professors expressaren els seus sentiments i reconeixement per la persona i l'obra de la Gna. M. Rosa.

Fou incinerada el dia 10 de març i enterrada el dia 11 en el panteó del cementiri de Vic.

Gna. Maria Rosa, tu que ja gaudeixes de la Pasqua Eterna intercedeix per nosaltres davant el Senyor. REPOSA EN PAU.

ACOMIADAMENT GNA. MARIA ROSA PUIGDUETA

*Senzillament se'n va la vida,
i arriba com un cabdell que el vent desfila,
i fina senzillament i com si res,
la vida ens dóna i pren paper.*

És difícil acomiadar-se de persones com la Germana Ma Rosa.

Ella, propera, carismàtica, generosa i empàtica, que sempre ens ha acompanyat i ensenyat tant. Un pilar en aquesta escola, tant amb la resta de germanes com amb el professorat, el Pas i les famílies.

Sempre atenta, observadora i amb vocació de servei i atenció vers els altres.

Ha estat al nostre costat, caminant dia a dia amb el pas del anys, acompanyant i encoratjant la comunitat educativa, deixant una gran petjada i essent un gran referent per a molts professors i alumnes.

Mestra, germana, directora, ecònoma, amant dels números i les matemàtiques, molts són els anys de dedicació en l'àmbit de la docència i de gestió a l'escola.

Grans moments compartits amb la comunitat educativa, sempre a punt per fer gresca, dinars, costellades, arrossades al Cantarell, excursions, celebracions de Nadal, rialles i mil peripècies més, que sempre ens deixaven a tots amb un bon regust a la boca, un regust d'equip, de pertinença, de comunitat, la comunitat que ella sempre ha estimat i mimat.

Persona senzilla de cor i de ment, que ens deixa un llegat guiat pel seu gran referent: el Pare Coll. Sempre tenia un moment, un instant per recordar el que ella més estimava i, quan en parlava, ens transmetia la seva fe i profunda estimació, que sempre encomanava als altres.

Amant de les muntanyes, de la Vall de Boí, d'Erill la Vall el seu lloc de pau i desconexió on li agradava passar petites temporades; per retornar sempre a Vic, a casa, amb energia i ganes renovades.

Rosa, Avui, amb molta tristesa t'acomialem, però sabem, com tu bé ens vas ensenyar, que l'educació, la senzillesa i el servei als altres continuaran essent un referent per a tots nosaltres. No t'oblidarem ni en el record ni en la distància.

Per tot aquest testimoniatge que acabes d'escoltar i per la sensibilitat que ens has impregnat de poder compartir i formar part d'aquesta gran família, ens sentim orgullosos d'haver estat al teu costat.

MOLTES GRÀCIES per tant, et portarem a la memòria, però sobretot, et portarem al cor.

Des del més profund sentiment descansa en PAU; avui ja brilla un nou estel, mai t'oblidarem!!

Professorat del Pare Coll de Vic

INFORMACIONS:

NOVES PRIORES:

Gna. Piedad Gil García de Girona Sant Narcís

Gna. Dolors Roca Coromina de Súria

DESTINS:

Gna. Angélica Alvarez Colino de Guissona a Cases D.D. de la Priora General.

Gna. Paquita Elies Capdevila de Cases D.D. de la Priora General a Guissona.

Gna. Mª Luisa Mieza Gozalo de Barcelona Sta. Úrsula a Vic Residència.

Gna. Rosa Reverter Talleda de Girona S. Narcís a Sta. Coloma de Gramenet.

Gna. Pilar Martínez Escudero de Sta. Coloma de Gramenet a Navarcles.

FAMILIARS DIFUNTS:

Mare de la Gna. Àngela Fernández Blanco Solís (feia anys que la Gna. cuidava a la seva mare) assignada a la comunitat de Barcelona Elisabets.

Germana de la Gna. Trinidad Menéndez González de la comunitat de Girona.

Germana de les Gnes. Montserrat i Carme Casellas Rabaseda de les comunitats de Vic Residència i Cerdanyola del Vallès, respectivament.

Germana de la Gna. Elena Lyn Garcia de la comunitat de Roma afiliada a la nostra Província.

Germà de la Gna. Antonia Castilla Poyatos de la comunitat de Canet de Mar.

Germana de la Gna. Pilar Muñoz Marro de la comunitat de Gombrén.

Germà de la Gna. Olga García Melendreras de la comunitat de Montcada i Reixac.

Germà de la Gna. Dolores Servén Servén de la comunitat de Vic Casa Mare

Preguem que el Senyor, ric en Misericòrdia els hagi acollit en el seu Regne de Llum i de Pau i gaudeixin per sempre de la seva presència.

JOVES FEDAC A LA PERIFÈRIA

Joves de les escoles FEDAC surten pels carrers de Barcelona amb la finalitat de conèixer els sense sostre i proporcionar-los aliments.

El divendres dia 17 de desembre, 66 joves de FEDAC MANRESA, grups CREC y també de PJV Dominiques de l'Anunciata acompanyats per quinze mestres i tres germanes, van preparar pels sense sostre entrepans, fruita i caldo calent i van sortir pels carrers de Barcelona a repartir-ho.

Els joves pogueren conèixer a moltes persones sense llar, amb un nom, una història, amb somnis i també amb decepcions i sofriments.

A les portes del Nadal, aquesta experiència ha fet connectar aquests joves amb aquest gran misteri: Jesús neix avui en les persones sense llar, en aquells que no tenen res, en les perifèries del nostre món.

FORMACIÓ PREANIMADORS

Estem molt contents i il·lusionats perquè ahir dissabte dia 5 de març, 75 joves d'entre 14 i 17 anys van iniciar el seu camí com a preanimadors/es dels Grups Crec de la FEDAC.

La formació va tenir lloc a l'escola Fedac Amílcar de Barcelona. Han participat en aquesta primera formació de preanimadors a través de diferents dinàmiques i jocs de cohesió, on han pogut conèixer el Sentit i la Visió de servei dels Grups Crec, a més d'establir llaços d'amistat entre ells.

A Fedac Amílcar també hi havia reunit un grup de joves majors d'edat que estan acabant la seva formació com a animadors dels Grups Crec. Aquest grup ha pogut aprofundir en les competències que han de tenir els animadors dels Grups Crec, treballant l'alineació amb els projectes de les escoles FEDAC.

En aquest temps d'incertesa política que el món està vivint, vam poder sentir-nos comunitat entorn a la pregària.

Hem vist que per desgràcia, un foc encén un altre foc... tinguem present el llegat del Pare Coll i siguem **llum que encén una altra llum**, un món millor és possible, i els nostres joves saben que en el seu cor i a les seves mans tenen el poder de canvi. Tot canvi, comença per un mateix.

Estem agraïts amb el compromís d'aquests joves, per posar els seus talents i el seu temps als serveis dels altres de forma desinteressada, seguint l'exemple de Jesús de Natzaret i de Sant Francesc Coll.

Equip dinamitzador Grups CREC de la FEDAC

Celebració del Nadal 2021 i Any Nou 2022

Residència Elisabets

Per celebrar les festes de Nadal, les noies de la Residència, vam fer comissions per la preparació de la gran festa. Una comissió preparava cants, una altra l'Eucaristia i una altra va adornar tota la casa i va fer el pessebre ajudades per la comissió de festes que va preparar els diferents jocs per la vetllada. Totes hi vam col·laborar amb molta cura i responsabilitat.

La comunitat de Germanes va preparar el menjador amb molta il·lusió i les cuineres ens van sorprendre amb un menú original i molt bo.

L'Eucaristia la va presidir el P. Gerard Guerra que va saber celebrar-la molt propera a nosaltres. Va ser molt participada ja que totes vam tenir l'oportunitat d'oferir coses típiques de la nostra regió d'origen, presentant símbols d'acollida. Al final de la celebració ens van donar a totes una llanterna com a símbol que amb la nostra

manera de viure hem de ser llum en el nostre món.

Tot seguit vàrem poder gaudir d'un petit concert de piano i violí ofert per les mateixes residents.

Com és normal en aquestes festes no podia faltar el "caga tió" on es feren presents tots els regals de l'amic invisible. Cada un dels regal fou preparat amb molta cura i molt adequats per a cada una. S'havia de descobrir qui era l'amic invisible, tot això, amb un ambient alegre i festiu, no hi podien faltar les dotze campanades que en lloc de raïm ho vàrem fer amb "lacasitos".

Al final compartírem torrons i cava; tot va ajudar a fer més rica la convivència entre nosaltres.

A mi personalment que soc de l'Equador em va fer sentir com a casa i alhora vaig poder conèixer unes tradicions típiques de Catalunya que em van fer passar uns bons moments.

Daniela Salazar (Residència Elisabets)

CARTA DELS ALUMNES A FAVOR DE LA PAU

En motiu dels últims esdeveniments referents al conflicte rus-ucraïnès, i aprofitant la celebració del Dia Escolar de la No-violència i de la Pau, el dia 31 de gener vam iniciar una campanya a favor de la Pau:

“SÍ, a la MEDIACIÓ I AL DIÀLEG,
NO a la GUERRA”.

Des del coneixement i l'apoderament que ens dona la TUTOPIA, LEM, el treball per projectes ODS, en concret el 16, "Justícia i Pau", o les classes d'Història Contemporània, volem proclamar que:

En el context tan dur que hem viscut amb la pandèmia, la notícia de la intervenció en el conflicte bèl·lic rus-ucraïnès ens ha deixat preocupats, decebuts i indignats.

Els joves i les joves dels col·legis FEDAC volem fer sentir la nostra veu: repulsa total davant qualsevol violència. Resulta ofensiu justificar una intervenció en el conflicte armat amb l'objectiu de pressionar i dissuadir amb armes i míssils, per evitar una invasió que també es prepara amb armes i míssils.

No admetem altra estratègia de Pau, que no sigui el treball incansable i intel·ligent de la mediació i el diàleg.

Creiem amb la força de la Paraula com l'única eina per moure consciències i arribar a acords. Aquest esforç de diplomàcia que esperem dels nostres líders polítics no pot anar acompanyat del rearmament i el desplaçament militar. Les imatges d'aquesta estratègia, a la que ràpidament ens hi hem sumat enviant vaixells de guerra, son un insult a la Pau i a creure en la força de la paraula per resoldre els conflictes.

Si a això hi afegim que com a ciutadans no hem estat consultats, ni l'assumpte s'ha presentat a debat en el parlament, creiem que: pertànyer a l'OTAN no és justificació per decidir sense consultar, ni informar, ni debatre un tema tan important que afecta la pau mundial.

La nostra vida, el nostre futur com a joves que som, no el volem construir en base a interessos polítics i econòmics de la indústria armamentista, o de poder que ens són aliens i només responen a interessos d'uns quants. L'única lluita que ocupa i preocupa gran part de la població mundial en aquest temps de pandèmia, és la de sobreviure a la malaltia, a la crisi econòmica que afecta als llocs de treball de moltes famílies i a la profunda tristesa d'haver perdut tants éssers estimats.

La política a alt nivell haurà fracassat si se segueix afirmant que preval la negociació i el diàleg mentre es prepara als pobles per a la guerra. La paraula i la intenció de pau es vulnera i perd credibilitat si ens apunten a la cara i ens armen.

Arribats al punt d'inici del conflicte armat, reclamem UNA TREVA IMMEDIATA AL FOC a fi d'aconseguir que s'aturi la vulneració dels drets humans que està patint el poble ucraïnès i seguir treballant en la mediació i en la resolució pacífica del conflicte.

Per això volem recollir signatures dels nostres companys grans i joves amb la finalitat de presentar-les als mitjans de comunicació i a les instàncies que puguem i trencar el silenci que claudica i que ens fa muts i còmplices d'un futur que no volem.

Alumnes Batxillerat FEDAC Manresa

DOMINIQUE DE L'ANUNCIATA

Província Sant Ramon de Penyafort
Casa Provincial. C/ Elisabets, 19 -08001 BARCELONA
www.anunciata.cat